

Σερρών Θεολόγος: «Ιησούς Χριστός, ο θείος γεφυροποιός, που ξεδιψά την υπαρξιακή μας δίψα»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Πραγματοποιήθηκαν, χθες, Κυριακή 2 Ιουνίου 2024, οι επετειακές εκδηλώσεις ιστορικής μνήμης, επ' ευκαιρία της συμπληρώσεως 107 ετών, από της βάρβαρης εκτοπίσεως 350 απαχθέντωνομήρων Νεοσουλιωτών, από τα Βουλγαρικά στρατεύματα κατοχής, κατά το έτος 1917. Επίκεντρο των λατρευτικών ακολουθιών και επετειακών εκδηλώσεων υπήρξε η ιστορική κωμόπολις της Σερραϊκής Εκκλησίας, το μαρτυρικό Ν.Σούλι.

Συγκεκριμένα, το πρωί, Ε' Κυριακή από του Πάσχα, στον ιερό Ναό Κοιμ. Θεοτόκου Ν. Σουλίου, τελέσθηκε η θ. Λειτουργία ιερουργούντος του **Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου**. Μεταξύ του πολυπληθούς εκκλησιάσματος

παρευρέθησαν συμπροσευχητικώς και ο Υφυπουργός Εσωτερικών, αρμόδιος σε θέματα Μακεδονίας - Θράκης κ. Ευστ. Κωνσταντινίδης, οι Βουλευτές Σερρών κ. κ. Φ. Αραμπατζή, Θ. Λεονταρίδης, Κ. Μπούμπας και Αν. Χατζηβασιλείου, ο Διοικητής του 10ου Συντάγματος ΠΖ κ. Μ. Θεοδωρίδης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Σερρών κ. Ευάγγ. Τσιώτας, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Σερρών κ. Αν. Θεοδωρίδης, ο Αντιπεριφερειάρχης Σερρών κ. Π. Σπυρόπουλος, ο Δήμαρχος Εμμ. Παπά κ. Δ. Νότας, οι τοπικοί Άρχοντες, αντιπροσωπείες σχολικών τμημάτων με τις γαλανόλευκες σημαίες τους, καθώς και Πολιτιστικοί Σύλλογοι με τις παραδοσιακές φορεσιές και τα λάβαρά τους.

Ομιλία για την Ευαγγελική περικοπή

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης της Εκκλησίας των Σερρών και της Νιγρίτης κ. Θεολόγος, στην εμπνευσμένη, από την ιερά διήγηση της Ευαγγελικής περικοπής της συναντήσεως του Κυρίου μετά της Σαμαρείτιδος γυναίκος, ομιλία του, τόνισε μεταξύ άλλων και τα εξής: «Μέσα στην ευλογημένη και γεμάτη από φως Χριστού περίοδο της Αναστάσεως του Κυρίου μας, οι θειότατοι της Εκκλησίας Πατέρες, όρισαν σήμερα να διαβάζεται στους ιερούς Ναούς μας, η Ευαγγελική εκείνη περικοπή, η οποία σχετίζεται με την συνάντηση του Χριστού με την Σαμαρείτιδα γυναίκα και με την αποκάλυψη σ' εκείνη των υψηλών και μεγάλων αληθειών της πίστεώς μας.

Πράγματι, για μία ακόμη φορά, ο Χριστός μας εκπλήσσει! Εκπλήσσει κυρίως όλους εκείνους, οι οποίοι έχουν αναγάγει την τυπολατρία σε αξία ζωής, υποστηρίζουν

την θρησκευοποίηση της πίστewς, θέλοντας να θέσουν περιορισμούς και σ' Αυτόν ακόμη τον Θεόν, να υποτάξουν, δηλαδή, τον Θεόν στα ιδικά τους μέτρα, στις ιδικές τους αξιώσεις, ανάγκες και πεποιθήσεις.

Ο Χριστός αναπτύσσει, σήμερον, μετά της Σαμαρείτιδος έναν διάλογον υψηλής θεολογικής αξίας, καλεί εις μετάνοιαν, αποκαλύπτει σε μία αλλοεθνή, αιρετική, ιδιαιτέρως αμαρτωλή γυναίκα αλήθειες, που δεν είχε διδάξει ακόμη ούτε και σ' αυτούς τους μαθητές Του.

Ο Χριστός ήλθε στον κόσμο για να εδαφίσει τατείχη, που έχει υψώσει η αμαρτία, τα ανθρώπινα πάθη και λάθη. Ήλθε για να γίνει ο μεγάλος γεφυροποιός, που ενώνει τον ουρανό με την γην, ήλθε να κηρύξει όχι μόνον με λόγους, αλλά κυρίως με την ίδια Του την ζωή και την σταυρική Του θυσία, την δύναμη της αγάπης, η οποία κρημνίζει τα ανθρώπινα εμπόδια και τις προκαταλήψεις.

Αυτή είναι η ποιότητα της πίστεώς μας, αυτή και η ουσία του Ευαγγελίου του Χριστού, ότι δηλαδή, ήλθε ο Θεός στη γη μας, στο θεανδρικό πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού, για να καλέσει αμαρτωλούς εις μετάνοιαν! Ήλθε να διδάξει τους ανθρώπους το ταπεινό φρόνημα, την δύναμη της μετανοίας! Η χάρις του Δεσπότη Χριστού ανοικεί σε ψυχές ταπεινές, που ελκύουν την χάρη του Θεού.

Ο Θεός παρέχει στους ανθρώπους την ευκαιρία να γευθούν το ύδωρ της ζωής, το οποίο είναι ικανό να ικανοποιήσει την υπαρξιακή τους "δίψα", αντ' αυτού, όμως, οι άνθρωποι κάθε εποχής, αρέσκονται και αναπαύονται στα φθηνά υποκατάστατα αυτής της μεγάλης θείας δωρεάς. Εγκαταλείπουν την καθάρια πηγή της αθάνατης ζωής, που είναι ο ίδιος ο Χριστός και επιζητούν να ξεδιψάσουν στα λασπόνερα της αμαρτίας, που επιπολάζει στην καθημερινότητα του βίου.

Η πρώτη αμαρτωλή γυναίκα Σαμαρείτιδα, μετά την συνάντησή της με τον Κύριο, αλλάζει ζωή, καθίσταται πλέον σκεύος εκλογής, όργανο της σωζούσης θείας χάριτος, αναδεικνύεται, με την χάρη Του, η ισαπόστολος αγία Φωτεινή. Λαμβάνει καινούριο όνομα, δηλωτικόν του έργου της, κυρίως δε της πνευματικής καταστάσεώς της. Γίνεται όλη φως και τούτο το φως δεν το κρατά για τον εαυτόν της, αλλά το μεταλαμπαδεύει σ' ολόκληρον τον κόσμο. Αναζητεί και ευρίσκει το ύδωρ της ζωής, τον Χριστόν, αναλαμβάνει έργον ευαγγελιστρίας, έργον αποστολικόν, διά τούτο και η Εκκλησία μας δικαίως της απέδωσε τον χαρακτηρισμόν της ισαποστόλου.

Η Σαμαρείτιδα γυναίκα, έκανε την σωτήρια επιλογή, εγένεσε την υδρία της ψυχής της όχι με το ύδωρ το φυσικόν, αλλά με το αιώνιο και αθάνατο εκείνο και ζωηφόρο "νερό", τον Χριστόν, που ήλθε στον κόσμο για τους ανθρώπους, "ΐνα ζωήν έχωσικαί περισσόν έχωσιν" (Ιωάνν. 10,10).

Αυτό το φωτεινό παράδειγμα καλούμεθα να ακολουθήσουμε και εμείς όλοι μας, αδελφοί, λαμβάνοντας τις αναγκαίες εκείνες αποφάσεις, ώστε να συναντήσουμε

τον Χριστόν, την πηγή της ζωής, που θα μας ξεδιψάσει από την υπαρξιακή μας "δίψα", θα δώσει νόημα στην ζωή μας, θα μας διδάξει την αλήθεια, που θεραπεύει και ελευθερώνει τον άνθρωπο, σ' έναν κόσμο, όπου επερίσσευσε το ψεύδος, ο εγωϊσμός, η αδιαφορία».

Ακολουθως, ο Σεβασμιώτατος προχείρισε σε Πνευματικό-Εξομολόγο τον καλό εφημέριο του ιερού Ναού Κοιμ. Θεοτόκου Ν. Σουλίου, αιδεσιμολ. **Πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Παντούση**, ευχόμενος πατρικώς, να οδηγήσει με το επιτραχήλιό του πολλές ψυχές στον Παράδεισο, δηλαδή στον Χριστό.

Ο Θεός να μας ελεήσει και να αποσοβηθεί ένας τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος

Προ της απολύσεως της θ. Ιερουργίας, τελέσθηκε **Αρχιερατικό μνημόσυνο υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως των ψυχών των 140 συνολικώς Νεοσουλιωτών**, από τον άνω των 16 ετών άρρενα πληθυσμό του Ν. Σουλίου, που εκτοπίσθηκαν ως όμηροι, από τα Βουλγαρικά στρατεύματα κατοχής της Πατρίδος μας, το έτος 1917 και βρήκαν τον θάνατο με βάρβαρο τρόπο, από τις κακουχίες στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως της γείτονος χώρας. Τον επετειακό της ημέρας λόγοεξεφώνησε με δυνατό και συγκινητικό τρόπο η εκπαιδευτικός κ. Στ. Κεραμιδάρη-Μπούσιου.

Ο Σεβ. κ. Θεολόγος, αναφερόμενος στο έως θυσίας φιλόθεον και φιλόπατρης ήθος των Νεοσουλιωτών, σημείωσε μεταξύ άλλων, την ιστορική αφορμή της μετονομασίας σε «Νέο Σούλι» της πάλαι ποτέ ακμαζούσης αρχαιοτάτης κοινότητας «Οινόεσσα», με τους πολλούς και εύφορους αμπελώνες, η οποία, κατά τους πικρούς χρόνους της Τουρκοκρατίας, ονομάζετο «Σουμπασκιοϊ», χωρίο δηλαδή, με καθαίο, πηγαίο νερό. Ο μαρτυρικός Μητροπολίτης Σερρών Απόστολος (Χριστοδούλου), κατά την διάρκεια ποιμαντικής επισκέψεώς του, το έτος 1917, στο δοκιμαζόμενο ποίμνιο του «Σουμπασκιοϊ», σε μία στιγμή ιεράς εξάρσεως και πατριωτικού ενθουσιασμού, απεκάλεσε το χωρίο, «Νέο Σούλι», παραλληλίζοντας

τα ένδοξα κατορθώματα των κατοίκων του με τους ηρωϊκούς αγώνες, υπέρ της ορθοδόξου πίστεως και της ελευθερίας της Πατρίδος των Σουλιωτών της Ηπείρου. Έκτοτε έως και σήμερα, κατόπιν εκδόσεως και του σχετικού Βασιλικού Διατάγματος, το Ν. Σούλι καλείται και γνωρίζεται ευφήμως, ως μία εκ των ενδοξότερων επαρχιών της Εκκλησίας των Σερρών.

«Οι κάτοικοι αυτού του μαρτυρικού τόπου, αλλά και σύνολης της Πατρίδος μας, εσημείωσε ο Σεβασμιώτατος, έχουν τον πλατυσμό της ψυχής και τη δύναμη του πνεύματος, χάρις στην ορθόδοξη πίστη τους και την ποιότητα του ήθους τους, να μην μνησικακούν, αλλά συγχωρώντας να θυμούνται και ενθυμούμενοι, να διδάσκονται, από την ένδοξη και μαρτυρική ιστορία μας και να πλουτίζουν τον κόσμο με φως, ανθρώπινη ποιότητα και πολιτισμό. Και επειδή ζούμε σε εποχές, όπου το σκοτάδι επιπολάζει στην ανθρώπινη ζωή, το φως της χριστιανικής πίστεως, της δικαιοσύνης, της λογικής και της ανθρωπιάς είναι απολύτως αναγκαία. Ο κόσμος μας φαίνεται ότι ευρίσκεται ένα βήμα πριν, από ένα ολέθριο πυρηνικό ολοκαύτωμα. Ο ανθρώπινος παραλογισμός, οι γεωπολιτικοί σχεδιασμοί, τα άνομα συμφέροντα, τα σκοτεινά παράκεντρα εξουσίας, οδηγούν ολοταχώς τον κόσμο μας στον παραλογισμό ενός καταστροφικού τρίτου παγκοσμίου πολέμου, που και πάλι θα έχει επίκεντρό του την γηρασμένη, από τις ανομίες της και πολλαπλώς ταλαιπωρημένη Ευρώπη. Ο Θεός να μας ελεήσει και να αποσοβήσει μία τέτοια καταστροφική εξέλιξη».

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος, ο ιερός κλήρος, οι Άρχοντες και ο πιστός λαός του Θεού, μετέβησαν εν πομπή στον χώρο της κεντρικής πλατείας της κωμοπόλεως Ν. Σουλίου. Εκεί, εψάλη ιερό τρισάγιο, κατετέθησαν στέφανοι, τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή και ανεκρούσθη ο Εθνικός μας Ύμνος.

